

Centaurea rhenana Boreau. Een nieuwe plant?

In afl. III pag. 138 wordt *Centaurea rhenana* Bor. door den heer J. Jeswiet als nieuw voor onze flora vermeld. Mogen wij even opmerken, dat dit niet geheel juist is? Reeds eenige malen werd deze plant in ons vaderland gezameld; de *Prodromus Florae Batavae* Ed. II, welke toch door elkeen geraadpleegd dient te worden, die een plant als nieuw vermelden wil, geeft daaromtrent op pag. 932: *C. rhenana* Bor. (syn. *C. paniculata* Jacq., *C. maculosa* Aut.) 1883. Deventer, 1899, op twee plaatsen bij Venlo, 1901 tusschen Assen en Vosselen (zie voor de laatste vindplaats ook Ned. Kruidk. Archief IIe Serie Dl. 2 pag. 589).

In Kruidk. Archief II. Dl. 2, pag. 573 vindt men nog: 1886 Deventer.

Dat verder deze soort in de Nederlandsche flora's niet voorkomt, is ten deele ook niet juist. Reeds de 7e druk van Suringar vermeldt: *C. paniculata* L (= een „gesammt-art“, waartoe ook *C. pan.* Jacq = *C. rheu.* Bor. behoort).

Heukels en Garjeanne geven beiden: *C. paniculata* (Lehm) en *C. maculosa* (Lam.), maar zijn in hun beschrijvingen zeer onvolledig en verward, aangezien beide een gedeelte der kenmerken goed, en een ander gedeelte bij *C. nigra* en *C. Jacea* vermelden, hoewel blijkens alles toch *C. rhenana* Bor. bedoeld is.

De tweede geïll. druk van Heukels neemt echter wel degelijk *C. rhenana* Bor. op; evenals de 10de gewone druk, maar deze laatste is verschenen na het schrijven van bedoeld artikel.

JANSEN EN WACHTER.

Kikker of Pad.

Zooeven zag ik op het kasteel Rosendaal iets zóó merkwaardigs, dat ik niet kan nalaten u er over te schrijven. Het was een kikker of pad, die te voorschijn was gekomen uit een hoeveelheid heide, welke daar ter dekking van de rozen was aangevoerd. Het dier had een buitengewone grootte (lengte zittend plm. 10 cM.) en was geheel sterk opgezwollen, zoodat het minstens den dubbelen omvang had eener gewone pad. De kleur was aan de rugzijde geel, aan de buikzijde roodachtig. Ter weerszijden van den kop had het groote bruine plekken, tusschen de teenen zwemvliezen. De achterpooten waren buitengewoon lang. Het dier maakte op het oog een vreemden indruk, doch scheen volkomen gezond te zijn. Aanvankelijk eenigszins stijf en loom, werd het in de warme kamer spoedig beweeglijk.

Gaarne zou ik van u willen vernemen, of we hier met een zeldzaam voorkomend dier te doen hebben en zoo ja, welken naam het draagt.

J. A. SLEMPKES.

Zonder het dier gezien te hebben, is 't ons niet mogelijk er iets zekers van te zeggen. Reusachtige padden komen zoo nu en dan voor. Maar de kleur doet denken aan de roode variëteit van de landkikker. H.

Doodshoofdvlinder.

Wellicht interesseert u het navolgende:

Ongeveer half Augustus kwam ik te Hoek van Holland in het bezit van een levende rups van den doodshoofdvlinder, welke door een der bewoners van het oude — dat is het dichtst bij zee zijnde — gedeelte van het dorp op aardappelooft gevonden werd.

Het was een volwassen dier, donkergeel gekleurd met paarsachtige zijstroken, dat zich in een terrarium met dM. dikke, vochtige zandlaag na enkele dagen verpopte. De pop lag toen, vrij, in een soort keldertje van zand, en was bij aanraking zeer beweeglijk.

Ik hield de omgeving van de pop goed vochtig, en had het geluk op een der laatste dagen van October den vlinder uitgekomen te zien. Geheel onbeschadigd is hij door mij opgespannen en zal binnenkort als waardig lid in mijne vlinderverzameling prijken. De vleugelspanning is bijna 12 cM.

Wanneer men in het verslag der vergadering van 31 Mei 1904 van de Rotterdamsche Natuurhistorische club leest, dat in Mei j.l. een exemplaar van *Acherontia atropos* te Hoek van Holland levend gevangen werd, dan rijst de vraag, of het door mij gekweekte exemplaar een afstameling van eerstgenoemde zou zijn, dan wel van een hier in Holland overwinterd.

C. J. VAN HEUSDEN,
1e Luit. Art.

Witte Musschen.

Als curiositeit deel ik u mede, dat ik gisteren te Harlingen, in de nabijheid van het station, een witte musch zag. Het diertje had eenige bruine veertjes even voor de staart. Ik heb het lang genoeg geobserveerd, om overtuigd te zijn, dat het een gewoon exemplaar musch was. Ik bedoel geen ontvluchte kooivogel.

Misschien dat u dit berichtje voldoende interesseert, om het in uw maandelijks verschijnend tijdschrift te plaatsen. Hier er over sprekende, beweerde iemand, dat dit geen zeldzaamheid is en voor komt bij nesten van 5 jongen, waarvan dan het laatste gelegde ei het witte exemplaar soms geeft.

Bolsward.

J. R. HELDER.

De bijna witte musch is geen zeldzaamheid; wij plaatsen het bericht om het slot; hoe onwaarschijnlijk ook de onderstelling is, telkens hooren wij 't van verschillende zijden. Zou er toch iets van aan zijn?

Iets wat wel zeldzaam is bij elke wilde diersoort, dat is de volkomen albino. Zoo'n geheel witte musch met roode oogen is in deze week gevangen in de Haarlemmermeer en in 't bezit van den heer Fischer, alhier. H.

Tropische gewassen in ons land.

Mej. Titia van der Tuuk vraagt op blz. 171, sprekende over dadelpitten, die te Ubbergen in haren tuin ontkiemden: „Is het niet vreemd, dat ze door het confijten hun kiemkracht niet hebben verloren?“

Als antwoord hierop moge dienen, dat de in den handel voorkomende dadels niet geconfijt zijn, maar gedroogd, waardoor de kiemkracht blijft bestaan. Intusschen gebeurt het wel eens, dat zaden van werkelijk geconfijte vruchten nog kiemkrachtig zijn, indien nl. de warmte der suikeroplossing de zaden niet doodde.

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.

Vogellijm op Hagedoorn.

Misschien interesseert het u nog te weten, dat wij — Sikkens, Vissers en ik — nabij Geulle, vogellijm vonden op hagedoorn.

Maastricht.

B. SMEETS.

Verbetering.

In mijn stuk over *Paulownia imperialis* zijn eenige zetfouten gebleven.

1e. Onder 't hoofd staat sich et Zuce, moet zijn Sieb et Zucc.

2e. In de 1e kolom, blz. 149, 9e alinea staat *Bignonia* Thbz., moet zijn *Bignonia* Thbg.

3e. Mijn naam is niet Lion maar Leonard of verkort Leon.

LEONARD A. SPRINGER.

Rectificatie.

De schrijver van de opmerking over „*Orchismaculata*“ („De Levende Natuur“ blz. 172, 2e kolom) is niet A. C. Oudemans maar C. A. J. A. Oudemans.

Zoudt u zoo goed willen zijn, in de eerstvolgende afl. van „D. L. N.“ mij eenige titels op te geven van kleinere werken, handelende over het verzamelen, determineeren en opprikken van vlinders?

Delft.

E. J. T. VAN DUNNE.

„Ter Haar's Handleiding voor de vlinderverzamelaar“, is de beste bij ons. H.

Oost-Indische Vlinderverzameling te koop.

140 keurig uitgespreide vlinders en 35 kevers in 2 kasten met glazen deksel. Te bezichtigen bij den WelEd. Heer Molijn, Technisch Bureau, Westhaven, Gouda.

C. J. BATENBURG.

